

VOLVO Ocean Race 2009

САНКТ ПЕТЕРБУРГ (Sankt Petersburg)

Na een korte reis van anderhalve dag, met heel mooi weer, kwamen we donderdag in de namiddag aan bij het loodsstation van St. Petersburg.

Voor velen van ons was het een hele aparte ervaring om Rusland aan te doen.

De tocht naar binnen duurde zo'n 4 uur en onderweg zagen we goed de verschillen tussen oud en nieuw, verder is de haven van St. Petersburg enorm in ontwikkeling en is er net als op de Nieuwe Waterweg een stormvloedkering gemaakt die wel heel veel lijkt op die van Rotterdam.

Bij de ingang van de haven staat nog met grote letters Leningrad, misschien toch nog wel een beetje heimwee soms?

Verderop in het kanaal lag er een verscheidenheid aan passagiersschepen en ijsbrekers.

Eerst dachten we dat wij vlak bij de Hermitage zouden komen te liggen maar later bleek dat wij aan een ponton kwamen te liggen waar ook de Johan de Wit, van de marine, lag aangemeerd.

Voor ondergetekende betekende dit een weerzien met heel veel oude en zeer goede bekenden en het duurde dan ook niet lang voordat er over en weer bezoeken werden afgelegd en een afspraak werd gemaakt om met zijn allen het marine schip te bezoeken op vrijdagmiddag.

Voor Jan betekende dit dat er ook aan wat verse melk, brood en dergelijke gekomen kon worden. Ook in St. Petersburg is er iemand van de Russische Scheepvaart Inspectie aan boord gekomen om te kijken of de Holland wel geschikt was om met 80 passagiers te kunnen varen, in tegenstelling tot hun Ierse en Zweedse collegae waren de Russen heel snel bereid om toestemming te geven waar wij natuurlijk heel blij mee waren.

Ook het inklaren door de Douane en Immigratie verliep vlekkeloos.

Op zaterdag 26 juni was dan eindelijk de finishdag voor de zeilers,

Om de finish te kunnen volgen vertrokken we vrijdagavond om 24.00 uur met gasten en jongens van de Russische catering om de finish, die om 's morgens om ongeveer 04.00 uur plaatsvond te kunnen volgen.

Onderweg was het steeds een druk overleg met Tom Tauber die constant updates doorgaf waar de boten zich bevonden.

Gedurende de gehele nacht bleven de meesten van ons wakker om de gasten van allerlei hapjes en drankjes te voorzien. Dit viel in het geheel niet mee om tijdens deze lange nacht wakker te blijven.

Dankzij het mooie weer en het feit dat de zon bijna niet onderging was het echt genieten, ook al is dit niet aan Jan te zien.

Van de Johan de Wit voer een van de logistieke mensen, Rene Schutte, mee om te kunnen ervaren hoe het varen op de Holland is.

Het moge duidelijk zijn dat iedereen behoorlijk moe was en velen zochten daarom maar een plekje waar ze even een kort tukje konden doen.

Zowel aan dek,

Het was een enorme spannende finish tussen Telefonica Bleu en Puma die uiteindelijk door de boot van Telefonica Bleu gewonnen werd. De boot van Delta Loyd werd jammer genoeg laatste omdat ze op het laatste ogenblik last kregen van veranderlijke wind.

of zoals de Russische koks in de messroom. Wij waren met de Holland als enige buitengaats om vooral de boot van Delta Loyd maar ook alle andere schepen welkom te heten. De andere schepen met pers en gasten kwamen pas 's morgens naar buiten dus besloot de organisatie van de Volvo Ocean Race dat alle boten maar buiten moesten blijven en dat pas om 10.30 uur iedereen naar binnen mocht, voor de zeilers viel dit niet mee. Voor de Delta Loyd ploeg waren er natuurlijk weer kroketten die met veel gejuich ontvangen werden. Na binnenkomst en nadat de bemanningen ingeklaard waren werden alle spullen die wij uit Stockholm voor hun meegenomen hadden was er een samenkomst met een lekker biertje en natuurlijk ook weer kroketten. Na deze drukke en enerverende dag waren we er wel klaar mee en moesten we maar eens relaxen. 's Avonds waren een aantal mensen van ons uitgenodigd aan boord van de Johan de Wit waar een party was met veel hoge gasten.

Op zondagmorgen zijn we met z'n allen wezen sightseeing met een bezoek aan de Hermitage, een bezoek aan het Wodka museum en een rondrit door St. Petersburg.

De toer werd begeleid door Tatjana, een Russin, die in het Engels veel uitlegde.

Helaas voor haar leek haar stem op die van Wendy van Dijk (Ushi) zodat iedereen de slappe lach kreeg.

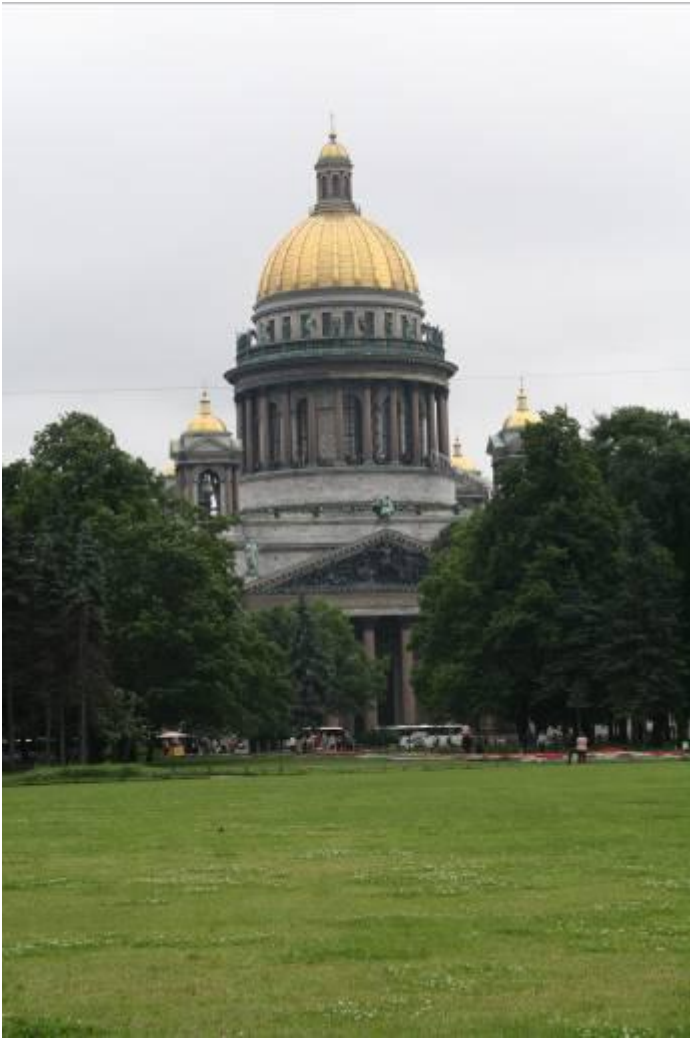

Tijdens de rondrit waren we in de gelegenheid om de wel bekende Matroeska's te kopen waar iedereen gretig gebruik van maakte.

De Hermitage is een zeer groot museum die eigenlijk niet in één dag te zien is maar we hebben wel een goede indruk gekregen van al die pracht en praal. Hierbij een aantal foto's van wat er zoal te zien was.

Voorafgaand aan het Wodka museum kregen we eerst een lunch met vooraf Borstj soep en als hoofd gerecht gort met een gehaktbal. Het laatste ging wel maar de soep en gort waren niet echt(eigenlijk helemaal niet) in te nemen. Na de rondleiding in het Wodka museum werden er drie soorten Wodka door ons geproefd met er tussendoor een snackje. In het museum kochten menigeen flessen Wodka die heel handig als Matroeska's verpakt waren.

Na deze grandioze dag kwamen we moe maar voldaan terug aan boord.

's Avonds was de prijsuitreiking waarbij Bert, Tom en Sake waren uitgenodigd, tijdens deze avond werd onder andere de Holland unaniem uitgeroepen als het beste gastvrije schip en als de volgende race weer door Delta Loyd gesponsord wordt dat ze de Holland zeer zeker weer zullen inhuren.

Na een goede nachtrust vertrokken we op maandagmorgen weer naar zee voor de laatste 1012 zeemijl van deze reis die wederom weer door het Kielerkanaal zou gaan.

In de vooravond werden we opgelopen door de Johan de Wit die vroeg ons op korte afstand te mogen passeren voor een fotosessie, natuurlijk was dat goed en er werd aan beide zijde flink gefotografeerd. Naar goed gebruik hebben wij gegroet met de vlag wat zeer gewaardeerd werd.

Na het uitzwaaien van beide bemanningen vervolgde de Johan de Wit reis naar Den Helder via het Skagerak en wij richting het Kielerkanaal. Het weer was onderweg perfect en gelukkig maakte we zelf wind dus was het best uit te houden voor sommige, maar niet voor allemaal.

Woensdag 01 juli kwamen we om 17.00 uur aan bij de sluisen van Kiel en een half uur later waren we al geschut.

Onderweg bij Rensburg werd voor het Wilhelmus gespeeld als groet aan een Nederlands schip, toen wij als antwoord de scheepshoorn lieten loeien schrok iedereen zich rot.

De tocht duurt dan zo'n 6,5 uur dus rond 23.30 uur hadden we dan de sluisen van Brunsbüttel verlaten.

Op donderdagmiddag 02 juli liepen we om ongeveer 15.00 uur Harlingen binnen.

Tot zover dit laatste verslag van deze reis, voor diegene die deze reis mee mochten maken was dit een onvergetelijke mooie reis.

Tot ziens aan boord waar een ieder zijn sterke verhalen over de laatste havens zelf kan vertellen.

Rob